Hlasy z Kríža

Ročník: XXVI. Časopis žiarskych farností 02/2016

Sláva Bohu na výsostiach

Vianočný program sv. omší a akcií v našich farnostiach

Vianoce sú časom, kedy prežívame radosť z Ježišovho narodenia. V rodinách sa Vianoce začínajú sláviť na Štedrý deň slávnostnou večerou. Požívanie jedál je spojené s modlitbou, čítaním Božieho slova a piesňami. Slávnosť narodenia Pána vyvrcholuje účasťou na svätých omšiach. Na Štedrý večer je to polnočná svätá omša, v ktorej slávime narodenie Ježiša Krista z Panny Márie. Na svitaní je to pastierska svätá omša, pri ktorej oslavujeme Božieho Syna v našich srdciach. V anjelskej svätej omši oslavujeme narodenie Večného Slova.

24.12.2016 Noc narodenia Pána (Štedrý deň)
Sv. omše:
Kostol Povýšenia Sv. Kríža : 15.00 hod., 24.00 hod. – polnočná
Kostol Sedembolestnej P. Márie: 17,00 hod., 24.00 hod. – polnočná

25.12.2016 Pri slávení Narodenia Pána sa Cirkev klania Spasiteľovi a zároveň uctieva jeho slávnu Matku.
Sv. omše v obidvoch kostoloch ako v nedeľu.

26.12.2016 Slávime sv. Štefana, prvého mučeníka, ukameňovaného za horlivosť pre Krista.
Sv. omše:
Kostol Povýšenia Sv. Kríža: 7.30 a 9.30 hod.
Kostol Sedembolestnej P. Márie: 8.30 a 18.00 hod.

30.12.2016 Sviatok Svätej rodiny – s hlbokou úctou pozorujeme život Ježiša, jeho matky Márie a spravodlivého muža Jozefa v nazaretskom dome.

31.12.2016 Sv. Silvester – poďakovanie na konci roka.
Sv. omše:
Kostol Povýšenia Sv. Kríža:- 15.00 hod.; 23,30 - 24.00 hod. poklona najsvätejšej Sviatosti oltárnej
Kostol Sedembolestnej P. Márie – 17,00 hod.; 23 - 24.00 hod. poklona najsvätejšej Sviatosti oltárnej.

1.1.2017 Slávnosť Bohorodičky Panny Márie, skrze ktorú sme dostali Pôvodcu života. Je to príležitosť znovu sa pokloniť novonarodenému kniežaťu pokoja a odprosiť ho na orodovanie kráľovnej pokoja o zvrchovaný dar mieru.
Sv. omše v obidvoch kostoloch ako v nedeľu.

6.1.2017 Zjavenie Pána – slávnosť. Pokľaknime sa Bohu skrze Krista za svetlo pravej viery, ako to urobili Traja králi.
Sv. omše v obidvoch kostoloch ako v nedeľu.

Prišla Láska na svet...

...ale svet ju neprijal...

Vianoce – najkrajšie sviatky v roku, ako ich zvykneme označovať – sú oslavou príchodu Lásky na tento svet, ktorý sa uskutočnil pred viac ako 2000 rokmi v Betleheme. Prežívame ich z Božej milosti aj tento rok. Vtedy prišla Láska na tento svet a svet vyhnal ďaleko od svojich domov, ale aj od svojich sŕdc do chladnej a nevľúdnej maštale na konci mesta. S akým opovrhnutím a s akou hrôzou a nechuťou sa dokážeme pozerať na Betlehemčanov, ktorí neboli ochotní prijať ženu v požehnanom stave pod svoju strechu.

Ako prijímame túto Lásku my dnes? Ako sme sa pripravili na príchod tejto Lásky tento rok? Nebolo to len naháňanie sa po obchodoch a supermarketoch, nebola to len nervozita, čo ešte mám zohnať a stihnúť, len aby bol stôl čo najbohatší? Nechcem nikomu nič vyčítať – na to nemám ani najmenšie právo... Skúsme sa ale na chvíľu spoločne zastaviť a stíšiť, skúsme sa na chvíľu zamyslieť. Nekonečná Láska, ktorá nás milovala skôr ako sme prišli na tento svet, prichádza medzi nás aj tento rok. Prichádza možno v podobe malého nevinného dieťaťa, zrelého dospelého človeka, možno v podobe starenky. Prichádza možno v podobe zúfalca, ktorý už nevidí zmysel života tu na zemi alebo v podobe bezdomovca, ktorý stratil všetky životné istoty. Dokážem prijať túto Lásku do svojho srdca? Dokážem milovať očami Lásky všetkých tých, ktorých denne stretávam? Alebo aj tento rok vyženiem Lásku do nevľúdnych ulíc, do chladu a zimy nevšímavosti, nelásky či nepochopenia?

Láska prichádza aj tieto Vianoce medzi nás, aby nás naplnila láskou, aby sme z nej čerpali nielen počas niekoľkých vianočných dní, ale aj počas celého roka, aby sme ju dokázali nielen prijať do svojho srdca, ale aby sme ju dokázali ďalej šíriť najmä medzi tých, ktorí túto Lásku ešte nepoznajú alebo ktorí jej majú ešte tak málo. Čím sa naplníme, tým budeme plní. Naplňme sa láskou, vyžeňme zo svojho srdca, zo svojich rodín nelásku, nepochopenie, závisť či iné zlé vlastnosti a budeme šťastnejší a radostnejší ľudia.

Želám a vyprosujem všetkým Vám, drahí čitatelia Hlasov z Kríža, aby ste túto Lásku čím plnšie prijali do svojich sŕdc, aby sme túto lásku dokázali spoločne šíriť ďalej medzi svojich bratov a sestry, aby sme ňou dokázali prežiariť každý deň, ktorý nám bude dopriate prežiť na tomto svete. Želám a vyprosujem Vám všetkým drahí, moji priatelia, ktorí čítate tieto riadky radostné, požehnané a na milosti bohaté sviatky Pánovho narodenia. Počujme dobre zvesť o Pánovom narodení a hlásajme tomu svetu, že sa Láska narodila na túto zem a chce objať každého človeka.

S láskou a požehnaním
diakon Štefan

Ako prežívajú adventné obdobie mladí kresťania?

Oslovili sme mladých ľudí a mladé rodiny v ankete, položili sme im otázky súvisiace s adventom a s posolstvom Vianoc:

1. Ako prežívate adventné obdobie a v čom je toto obdobie pre Vás iné, ako bežné obdobie roka (čo robíte počas adventu inak)?
2. Ako vnímate a prežívaš vianočné posolstvo?

Veriaca:
1. Adventné obdobie je pre mňa časom očakávania niečoho nepochopiteľného a zázračného, kedy sa snažím odpútať od hluku a lákadiel tohto sveta a prežiť ho radostne, v Božej prítomnosti. Je to čas, ktorý mi pripomína moje obrátenie a prvé spoločné modlitby mojej rodiny pri adventnom venci. Odvtedy si dávame v rodine adventné predsavzatia :-). Som za tento čas veľmi vďačná, každý z nás chce byť aspoň trošku lepší, viac myslíme na druhých.

2. V tejto dobe, ktorá je tak veľmi poznačená kultúrou smrti, vnímam vianočné posolstvo ako zvlášť naliehavé a aktuálne. Akoby nás Nebeský Ocko pozýval k pomyselným jasliam nášho života, k jednoduchosti, pokore a vďačnosti. K prežívaniu života s Ježišom, ktorý sa túži narodiť v každom srdci, aj v tom mojom...

Manželia Polťákovci
1. Niekedy je pre nás veľmi náročné pripraviť cestu Pánovi. Na vyrovnanie chodníkov musíme vynaložiť poriadne veľké úsilie, čo sa nám nie vždy darí. V advente sa snažíme viac spolu modliť. Pomáha nám pri tom adventný veniec, ktorý máme stále na očiach a vďaka nemu je potom modlitba zaujímavejšia aj pre nášho syna. Práve v tomto období si každý rok kupujeme časopis Slovo medzi nami, aby sme vďaka dobrým článkom svoje myšlienky viac sústredili na duchovné veci, nielen na more povinností.
Aby sme nepodľahli nákupom a tak trošku "vianočnému perfekcionizmu" (teda hlavne ženská časť našej domácnosti :)) a udržali si čistý pohľad na význam Vianoc, niekedy sa počas adventu musíme vyspovedať aj viackrát.
Neviem, či sa to podarí, ale tento rok by sme chceli pre nášho syna pripraviť adventný kalendár s dobrými skutkami, a tie, ktoré sa mu podaria splniť, môže potom darovať Ježiškovi na Štedrý deň. Bude to asi ťažké, pretože je viac zvyknutý veci dostávať ako dávať, ale možno prekvapí.

2. Oslovuje nás to, že Ježiš sa tým, ako prišiel na tento svet, stotožnil s najchudobnejšími, najjednoduchšími a najúbohejšími ľuďmi. Narodil sa v maštali, v jasliach vystlaných slamou.. Len ťažko si to vieme predstaviť. Ježiš je pre nás najvzácnejším darom od nebeského Otca.

Marianka
Pár rokov dozadu mi adventné obdobie hovorilo viacmenej len to, že idú Vianoce, evokovalo to vo mne zhon z príprav. Dôležité bolo, aby som stíhala vyzdobiť, upratať dom, niečo dobré napiecť a keď zvýši čas, pôjdem aj na spoveď ...
Po vstupe Pána Ježiša do môjho života sa viac v adventnom období snažím upratať a vyzdobiť si svoje vnútro. Snažím sa viac postiť a pripomínať si, že onedlho sa opäť narodí TEN, ktorý mi zmenil život, ktorý ma/nás zachránil. Snažím sa aj s deťmi viac rozprávať o význame Vianoc, narodení Pána Ježiša pre ľudstvo, viac sa spolu modlíme...
Ale určite si nájdem medzitým čas aj na výzdobu , upratanie domu, na pečenie.... . S Božou pomocou sa to všetko dá krásne zvládnuť.

Maťko

1. Adventné obdobie je čas prípravy na Vianoce. Cez toto obdobie viac rozmýšľam a rozjímam nad zmyslom a pravým posolstvom Vianoc, snažím sa viac venovať modlitbe a chodím na rorátne sväté omše, ktoré bývajú iba cez advent.

2. Na Vianoce nám Boh posiela veľký a nezaslúžený dar, svojho jediného syna Ježiša - nekonečnú lásku. Veľa času trávim so svojimi najbližšími, v kostole na svätých omšiach a snažím sa čo najviac načerpať z tejto lásky a odovzdávať ju ďalej ľuďom, s ktorými sa stretávam, čo sa mi nie vždy darí :) a samozrejme každoročne chodím koledovať, a aj takýmto spôsobom šíriť túto radostnú zvesť.

Veriaca

Advent je pre mňa požehnaným časom, ktorý mi dáva Boh, aby som sa mohla k Nemu o krok viac priblížiť, a tak sa aj zároveň lepšie pripraviť na Vianoce. Odštartovanie tejto mojej snahy je neodmysliteľne spojené s večernou adoráciou pred 1.adventnou nedeľou, pri ktorej prosím Ducha Svätého, aby mi ukázal, akým smerom mám vykročiť. December býva pre mňa, ako študentku, dosť náročný, no i napriek tomu, sa snažím nedopustiť, aby mi tento milostivý čas niečo vytrhlo z rúk.

Srdce mi na Vianoce pripravujú aj ranné rorátne sväté omše a v neposlednom rade i modlitba pri adventnom venčeku, kde postupne pribúdajúce svetlo mi je zrkadlom v tom, ako sa mi darí či nedarí v mojom rozhodnutí. Nikdy to nie je ideálne. Veľakrát padám. No Boh ocení každú drobnosť.

Keď nadíde chvíľka Jeho narodenia, vždy naplní moje srdce radosťou. Tieto nádherné sviatky vnímam ako oslavu narodenia Lásky, bez ktorej si neviem predstaviť svoj život.

Manželia Ďurianovci

V dnešnom hetkickom a ukričanom svete je podľa nás nevyhnutnosť práve také obdobie, ako je advent, kde sa má človek stíšiť. Ako rodičia si uvedomujeme nevyhnutnosť, aby sme aj doma niečo zmenili, pretože to, čo tento svet predstavuje pod pojmom Vianoce sa nám vôbec nepáči. Určite sa budeme snažiť vytvoriť nejakú aktivitu pre našu dcéru, kde by si mala uvedomiť, že tak ako nás obdarováva Ježiško, aj my Jeho máme obdarovať dobrými skutkami, časom...

Veríme, že tieto odpovede pomohli aj vám zamyslieť sa a pripraviť si srdce, aby sa Ježiš mohol v ňom narodiť.

Tipy ako žiť každý deň z viery

Blížia sa sviatky pokoja a lásky - Vianoce. Pre mnohých a aj kresťanov sú však niekedy opačne stresovým obdobím. Možno nám práve preto dobre padne pripomenúť si desaťbodový program s názvom " Desatoro pokoja", ktorého tvorcom je pápež Ján XXIII. Je to spiritualita prispôsobená všednému dňu.

1. Dnes sa budem snažiť prežiť bez toho, aby som chcel vyriešiť problém celého svojho života
2. Dnes nebudem nikoho kritizovať a napríavať
3. Dnes budem žiť z istoty, že som stvorený pre šťastie
4. Dnes venujem aspoň 10 minút dobrej knihe (Biblii)
5. Dnes chcem spoznávať plán, ktorý má so mnou Boh
6. Dnes sa prispôsobím okolnostiam bez toho, aby som ich chcel prispôsobiť svojim prianiam
7. Dnes chcem konať dobro
8. Dnes vykonám dobrý skutok a nebudem o tom nikomu rozprávať
9. Dnes chcem konať Božiu vôľu
10. Dnes chcem veriť v Božiu prozreteľnosť

Roráty

Pre advent typickým, dnes po dlhých rokoch zabudnutia postupne obnovovaným cirkevným zvykom sú takzvané roráty. Pôvod rorátnych omší môžeme hľadať v dobe vlády Karla IV., ktorý zaviedol celoročnú prax votívnych omší k Panne Márii. K týmto omšiam sa pripojila tradícia liturgického spevu.

Roráty sa zvyčajne začínajú v skorú rannú hodinu. Ich názov pochádza zo začiatočných slov verša z proroka Izaiáša: Rorate caeli desuper. Tento úvodný latinský spev vytvára atmosféru onoho času očakávania. Rorátne sv. omše sa slávia každý deň adventu okrem nedele a prikázaného sviatku 8. decembra. Nakoľko to liturgia dovoľuje, slávi sa formulár sv. omše o Panne Márii a kňaz používa biele rúcho. V prvých slovách rorátnej svätej omše týchto dní je tajomstvo Adventu, ba celej ľudskej existencie zhrnuté do dvoch veršov. Postačí jediný okamih pozornosti, aby tieto slová prenikli nielen do ucha, ale aj do duše:

Rorate caeli, desuper, et nubes pluant justum: aperiatur terra, et germinet Salvatorem
Roste nebesá zhora, oblaky nech pršia Spravodlivého;
Nech sa otvorí zem a vyklíči Spasiteľa. (Iz 45,8)

Príchod Krista, ktorý túžobne očakávame, má tri podoby. V prvom rade sa pripravujeme na slávenie Vianoc, tajomstvo vtelenia. Chválime Boha, ktorý tak miloval svet, že nám poslal svojho Syna. Druhý príchod Krista sa deje v našich srdciach najmä prijímaním Eucharistie a cez túto prípravu našich sŕdc sa máme pripraviť aj na našu večnú vlasť a na príchod Krista ako Ženícha a Sudcu po našej smrti a pri Poslednom súde. Advent teda hlása príchod Krista včera, dnes a zajtra. Včera ako Dieťaťa v jasliach, dnes skrytého v chlebe a zajtra v naplnení ako nášho Ženícha a Sudcu

Článok je prevzatý z internetovej stránky farnosti Čaňa

Svätá brána milosrdenstva sa zatvorila

Prežili sme Mimoriadny svätý rok Božieho milosrdenstva. Bol to naozaj mimoriadny rok. Doteraz počas všetkých Svätých rokov (naposledy to bol rok 2000) boli otvorené Sväté brány iba v štyroch hlavných rímskych bazilikách. Kto chcel prejsť takouto bránou, musel putovať do Ríma. Pápež František chcel, aby mal každý človek prístup k Božej milosti vo svojom okolí. Preto dal možnosť ustanoviť Sväté brány milosrdenstva v rôznych kostoloch na celom svete. Tak sa stalo aj u nás, v našom svätokrížskom kostole. Prechodom touto bránou bola možnosť získať plnomocné odpustky. Zároveň to mal byť symbol prechodu k lepšiemu životu, zatúžiť po skutočnom obrátení. Tento okamih bol spojený v prvom rade so sviatosťou zmierenia /spoveď/ a slávením Eucharistie /sv. omša/.

Myslím si, že k získaniu odpustkov nestačil iba nejaký úkon – len prechod bránou, ak nebol spojený s túžbou zmeniť svoj život, zmýšľanie, vzťah k Bohu. Ale ak sme boli vnútorne disponovaní, mohli sme získavať viac a viac milostí. Nebola v tom žiadna mágia. Bol to dar od Boha. Brána bola symbol, kde sme zakaždým dostávali ďalšiu a ďalšiu vrstvu Jeho lásky, aby sme sa stále viac približovali k Nemu. Boh konal. Plnil milosťou naše srdcia. Dával moc naším modlitbám.

Dovoľoval nám vyprosovať veľa dobrých vecí sebe, rodinám i ostaným, za ktorých sme predkladali svoje úmysly.

Sväté brány milosrdenstva sa zatvorili. Snáď sme správne pochopili podstatu predchádzajúcich mesiacov a dostatočne využili priehrštím ponúkané Božie milosti.

Daniela Ivanová

Pokoj, Viera, Láska, Nádej.

Na adventnom venci horeli štyri sviečky. V tichu bolo počuť ako sa zhovárajú. Prvá zašepkala: „Volám sa POKOJ. Rada by som svietila, ale ľuďom na mne nezáleží, netúžia po pokoji. Obľubujú svár a hádky, vyháňajú ma.“ Svetlo slablo, až zhaslo.

Druhá sviečka plápolala jasným plameňom. „Volám sa VIERA a chcela by som svietiť ľuďom na cestu. Ale oni mnou opovrhujú, vraj som zbytočná a nemoderná. Nechcú chrániť môj plamienok.“ Prievan zahasil aj druhú sviečku.

Chvejúcim hlasom sa ozvala tretia sviečka. „Moje meno je LÁSKA. Mnohí si ma nevšímajú, iní mnou opovrhujú.“ Zablikala a zhasla.

Vtom vošlo do izby dieťa. Hľadelo na zhasnuté sviečky a vravelo: „Prečo nesvietite, kto vás zhasol?“ Na to sa ozvala štvrtá svieca: „Neboj sa, kým som tu ja, nikdy nie je neskoro. Volám sa NÁDEJ.“ Dieťa vzalo horiacu sviecu a zapálilo ostatné....

Vianoce – narodenie Pána

Narodenie Pána - VIANOCE (25. december)

Slávnosť Narodenia Pána je popri Veľkej noci a Turícach najväčším cirkevným sviatkom. Spočiatku narodenie Pána nemalo svoj osobitný sviatok a od polovice 3. storočia pripomínalo sa na Východe spolu s inými „zjaveniami Pána". Sviatok sa slávil 6. januára. Na Západe sa však v polovici 4. storočia začína objavovať osobitná spomienka Božieho narodenia (prvý záznam je z Ríma z r. 336). Sviatok sa slávil 25. decembra. Keďže 25. marca sa všeobecne slávil sviatok Zvestovania Pána, keď archaniel Gabriel zvestoval Márii, že bude Kristovou matkou, tak o deväť mesiacov (čo je čas vývinu dieťaťa v tele matky) podľa tohto datovania je symbolický deň narodenia Pána práve 25. december. Ďalšou hypotézou je dejinno – náboženská hypotéza, ktorá hovorí o christianizácii a novej kresťanskej interpretácii rímskeho sviatku narodenia Slnka. Kresťania tento pohanský sviatok Natalis Solis invicti použili a nanovo ho interpretovali v kresťanskom duchu. Rímski kresťania tento štátny sviatok Slnka začali sláviť ako vlastný sviatok narodenia Krista – ako Slnka na základe biblických citátov. Napríklad Kristus ako Slnko spravodlivosti – Sol iustitiae, Kristus – Svetlo sveta.

Tento dátum bol všeobecne prijatý a veľmi rýchlo sa ujal. Sv. Ján Zlatoústy (347 - 407) vo svojej kázni prednesenej v r. 386 v Antiochii argumentuje, že rozhodnutie sláviť Božie narodenie 25. decembra je správne a bolo potvrdené rýchlym prijatím tohto sviatku v celom kresťanskom svete od Trácie po Cádiz.

Ježiš sa narodil v Betleheme (heb. Dom chleba). Je to mesto asi 8 km južne od Jeruzalema, rodisko kráľa Dávida. Sem prišiel kvôli sčítaniu obyvateľstva Jozef z Nazaretu so svojou snúbenicou Máriou a tu (podľa tradície v jaskyni za mestom) sa narodil Ježiš. Slávnosť Narodenia Pána sa slávi s vigíliou a s oktávou. Vianočné obdobie však pokračuje aj po ôsmich dňoch a končí sa nedeľou po Zjavení Pána (do r. 1969 sa končilo 2. februára). Do tohto obdobia zaraďujeme štyri významné sviatky kresťanského kalendára: Sviatok Svätej rodiny, Slávnosť Bohorodičky Panny Márie, slávnosť Zjavenia Pána a sviatok Krstu Pána.

Sviatok Svätej rodiny (30. decembra)

Tento sviatok sa od r. 1969 slávi v nedeľu po Narodení Pána. Kult Svätej rodiny (Ježiš, Mária a Jozef) má svoje korene už v stredoveku, ale do kresťanskej verejnosti prenikol až začiatkom 17. storočia. Jedným z jeho horlivých šíriteľov bol sv. František Saleský (1567 - 1622), ktorý predstavoval tri osoby Svätej rodiny ako zemský obraz nebeskej Najsvätejšej Trojice. K tejto myšlienke pridali ďalší rozmer jezuiti vo Francúzsku, ktorí ju dávali ako vzor kresťanských rodín. Vo francúzskej časti Kanady veľkým šíriteľom úcty k Svätej rodine bol quebecký biskup Francois de Montmorency Laval (1623 - 1708). Medzi podporovateľov kultu Svätej rodiny patrili aj pápeži Pius IX. (1846 - 1878) a Lev XIII. (1878 - 1903), ale až Benedikt XV. v r. 1921 nariadil slávenie tohto sviatku pre celú Cirkev (pôvodne sa slávil na prvú nedeľu po Zjavení Pána).

Slávnosť Panny Márie Bohorodičky (1. január)

Podľa záznamu v Evanjeliu sv. Lukáša osem dní po narodení „obrezali chlapčeka a dali mu meno Ježiš“ (Lk 2, 21). Túto udalosť si pripomínala Cirkev v dvoch sviatkoch: sviatok Obrezania Pána, ktorý sa už od 6. storočia tradične slávil januára a sviatok Mena Ježiš, ktorý sa slávil v nedeľu medzi l. a 6. januárom, alebo - keď v tomto rozmedzí nedeľa nebola – 2. januára. Sviatok Mena Ježiš bol veľmi populárny vo františkánskych komunitách už od polovice 14. storočia a jeho horlivým šíriteľom bol sv. Bernardín Siensky (1380 - 1444). Od 15. storočia sa slávil lokálne vo viacerých diecézach v Belgicku, Nemecku a vo Veľkej Británii. Jeho svätenie s platnosťou pre celú Cirkev zaviedol pápež Inocent XIII. v r. 1721.

Ôsmy deň po Vianociach bol až donedávna známy ako sviatok Obrezania Pána. Pôvodne to však bol mariánsky sviatok, ako o tom svedčili vlastné modlitby (propria) pri sv. omši a pri liturgii hodín, v ktorých Cirkev vyzdvihovala a odvolávala sa na zásluhy Panny Márie. V Ríme sa tento sviatok slávil od 7. storočia a hlavné bohoslužby sa odbavovali v chráme Santa Maria Antica, ktorý dal postaviť pápež Ján VII. (701 - 707), pôvodom Grék a vyznaním „služobník Panny Márie“.

Pri reforme cirkevného kalendára v r. 1969 sa tieto dva sviatky nahradili slávnosťou Panny Márie Bohorodičky, ktorou si Cirkev pripomína dôležitú úlohu Márie v ekonómii spásy ako Matky Syna Božieho a jej vyhlásenie za Bohorodičku (Theotokos) na Treťom ekumenickom koncile v Efeze (r. 431). Je oslavou materstva Panny Márie a téma bohoslužby dňa je vyjadrená slovami sv. Pavla „Keď prišla plnosť času, Boh poslal svojho Syna, narodeného zo ženy...“ (Gal 4, 4). Takto sa z tohto sviatku Pána stal sviatok Panny Márie.

Bohorodička (gr. Theotokos, lat. Deipara) – titul, ktorým prvotná Cirkev poctila Pannu Máriu na konci 3. storočia. Vyjadruje sa ním skutočnosť, že Mária bola matkou Božieho Syna nielen ako človeka, ale aj ako pravého Boha. V 5. storočí sa v Cirkvi vyskytli pochybnosti o teologickej správnosti tohto titulu. Koncil v Efeze r. 431 odsúdil tento bludný názor a vyhlásil dogmu, že Panne Márii ako matke Bohočloveka Ježiša Krista názov Bohorodička právom patrí.

Slávnosť Zjavenia Pána – Traja králi (6. januára)

Na Východe už od 3. storočia bol 6. január sviatkom Zjavenia Pána (Epifánia). Cirkev si v ňom pripomínala „tri zázraky“: príchod mudrcov z Východu, Ježišov krst a jeho prvý zázrak v Káne Galilejskej. V 4. storočí sa tento sviatok rozšíril aj na Západe, kde liturgia a čítania kládli dôraz predovšetkým na poklonu mudrcov z Východu. Títo učenci z Perzie boli v apokryfných spisoch a náboženských legendách zobrazovaní ako „traja králi“ s menami Gašpar, Melichar a Baltazár, hoci evanjeliový záznam tohto príbehu (Mt 2, 1 - 12) o ich počte, kráľovskej hodnosti a menách nič nehovorí. Kult „Troch kráľov“ bol v stredoveku veľmi rozšírený. Ich údajné relikvie sa prechovávali v Miláne, odkiaľ ich cisár Fridrich Barbarossa (1155 - 1190) odniesol do Kolína nad Rýnom, kde boli uložené v katedrále.

Zjavenie Pána je zjavením Ježiša Krista ako Mesiáša Izraela, Božieho Syna a Spasiteľa sveta. Spolu s Ježišovým krstom v Jordáne a so svadbou v Káne sa slávi poklona Ježišovi zo strany „mudrcov“, ktorí prišli z Východu. V týchto mudrcoch, ktorí sú predstaviteľmi okolitých pohanských náboženstiev, evanjelium vidí prvotiny národov, ktoré prijímajú dobrú zvesť o spáse skrze vtelenie. Príchod mudrcov do Jeruzalema s cieľom pokloniť sa židovskému kráľovi ukazuje, že v mesiášskom svetle Dávidovej hviezdy hľadajú v Izraeli toho, ktorý bude kráľom národov. Ich príchod znamená, že pohania môžu objaviť Ježiša a klaňať sa mu ako Božiemu Synovi a Spasiteľovi sveta, len ak sa obrátia k židom a prijmú od nich mesiášske prisľúbenie, ako sa nachádza v Starom zákone. Zjavenie Pána zvestuje, že všetky národy vstupujú do rodiny patriarchov a nadobúdajú „výsady vyvoleného ľudu“ (KKC 528).

Útek do Egypta a povraždenie neviniatok sú prejavom toho, ako temnoty odporujú svetlu: „Prišiel do svojho vlastného, a vlastní ho neprijali“ (Jn 1, 11). Celý Kristov život bude poznačený prenasledovaním. A jeho vlastní majú na ňom podiel s ním. Jeho návrat z Egypta pripomína exodus a predstavuje Ježiša ako definitívneho osloboditeľa (KKC 530, 574).

Sviatok Krstu Pána (12. januára)

Krst Ježiša v rieke Jordán je medzníkom v jeho pozemskom živote, pretože je začiatkom jeho verejného účinkovania. Zaznamenali ho všetci traja synoptickí evanjelisti (Mt 3, 13-17; Mk 1, 9-11; Lk 3, 21-22) a implicitne sa o ňom zmieňuje i Ján. Pôvodne si ho Cirkev pripomínala (s poklonou troch mudrcov a s prvým Ježišovým zázrakom v Káne) na sviatok Zjavenia Pána (6. januára). Od r. 1969 sa však slávi osobitne, a to v nedeľu po Zjavení Pána. Ak táto nedeľa pripadne na 7. alebo 8. januára, sviatok sa neslávi - z liturgického hľadiska sa dáva prednosť sláveniu II. vianočnej nedele. Vešperami sviatku Krstu Pána sa vianočné obdobie končí.

Vianoce a stavanie betlehemov

K dokresleniu vianočnej atmosféry patrí aj stavanie betlehemov s jasličkami, postavami Svätej rodiny, troch mudrcov, pastierov a anjelov. Jedná sa o vyobrazenie scény narodenia Ježiška. Za pôvodcu betlehemskej tradície sa pokladá sv. František z Assisi, ktorý postavil prvý betlehem v Greccio v r. 1223.

Pieseň Tichá noc, svätá noc

Svetoznáma pieseň Tichá noc, svätá noc zaznela po prvý raz v Rakúsku. Na Vianoce roku 1818 ju po prvýkrát zaspievali duchovný Joseph Mohr a učiteľ Franz Xaver Gruber v kostolíku v Oberndorfe. Vtedy táto melódia vyvolala oduševnenie lodníkov na rieke Salzach a ich rodín, dnes sa spieva na celom svete vo viac ako 200 jazykoch.

Zdroj: Archív TK KBS

Medžugorie - miesto, kde sa spája nebo so zemou

Medžugorie (Bosna a Hercegovina) je miesto, ktoré púta pozornosť celého sveta. Kresťanského, aj ostatného. Má svojich milovníkov a priaznivcov, ale aj odporcov. Jedno sa mu nedá uprieť: málokto, kto ho navštívil, ostal ľahostajným. Mnoho ľudí, ktorí sa z Medžugoria vrátia, sú iní, zmenení. Zmena sa deje pozvoľne, ako keď vás volá niekto smerom k láske a k pokoju. Akoby toto miesto otváralo oči a srdcia, dotýkalo sa našej podstaty.

V čom spočíva jeho tajomstvo?

Začiatok záujmu o toto miesto sa datuje k 24. júnu 1981, kedy sa šiestim mladým ľuďom zjavila Matka Božia. Od tohoto času sa v pravidelných intervaloch niektorým z nich zjavuje dodnes. Práve tieto udalosti spôsobili, že Medžugorie patrí medzi najvýznamnejšie pútnické miesta. Cirkev sa k zjaveniam vyjadruje opatrne a ešte stále prebieha skúmanie týchto zjavení.

Skupinka ľudí v našej farnosti pod záštitou Dášky Benčovej zorganizovala púť pre veriacich. Spolu s nami putoval aj náš pán farár Janko Kuneš, ktorý nám zabezpečoval duchovnú podporu na našej ceste. Strávili sme spolu krásne dni od 2.9. - 9.9.2016. Každý z nás putoval s vlastným vnútorným zámerom. Niekto si niesol so sebou svoje trápenia, ktoré chcel odovzdať Matke Božej s nádejou, že sa stanú ľahšími. Iný dúfal vo vlastný prerod. Ďalší chcel zistiť na vlastnej koži pôsobenie tohto miesta. A možno niekto chcel vidieť zázrak.

Takto sa o pôsobení Márie, Matky Božej, v Medžugorí vyjadrili spolupútnici:

Ivan

"Bol som závislý na kofeíne a už nie som. Niekoho to povzbudí, no druhý zase senzácie nemá rád. Panna Mária sa v Lurdoch zjavila 18 krát, vo Fatime oficialne 6 krát, lenže do Medžugoria prichádza už 35 rokov každý deň. Medžugorie je veľkým fenoménom katolíckej cirkvi. Nespočetné obrátenia ľudí, hlavne mužov, ktorí tam chcú len priviesť svoje rodiny a byť bokom a potom to prichádza ... Keďže zjavenia Kráľovnej pokoja stále prebiehajú, cirkev nemôže uznať toto pútne miesto, čo asi vedie mnohých veriacich k negatívnemu postoju. Ale veď strom poznáš po ovocí..."

Marta

"Medžugorie - miesto motlitby, pokoja a duchovnej obnovy, miesto Kráľovnej pokoja. Tu nás Panna Mária učí svojimi posolstvami milovať svojho syna Ježiša. Cítila som radosť a vďačnosť, že tu môžem byť. Bolo úžasné každý deň mať čas na sv. omšu, motlitby sv. ruženca, spoločnú a osobnú adoráciu pred Najsv. Sviatosťou oltárnou, na motlitbu pred sochou Panny Márie a predniesť je svoje prosby, poďakovania a ďalej vyprosovať svojim najbližším i sebe potrebné milosti pre život.

Veľmi ma oslovilo posolstvo Panny Márie z 2.9.2016 cez vizionárku Mirjanu. Bolo to v čase našej púte a Panna Mária v ňom okrem iného hovorí: " Nič nie je náhodné - ani bolesť, ani radosť, ani

utrpenie, ani láska. Všetko sú to milosti, ktoré vám udeľuje môj Syn, a ktoré vás vedú do večeného života."
Ďakujem Pánu Bohu za požehnaný čas, prežitý v Medžugorí s ostatnými pútnikmi, s našim pánom farárom Jankom a za pekné spoločenstvo vytvorené so všetkými účastníkmi tejto púte."

Veriaca
Medžugorie je miesto, o ktorom môžem povedať, že sa tu spája NEBO so ZEMOU. Je to vždy vtedy, keď sem naša Nebeská matka prichádza, aby nám pripomenula slová svojho milovaného syna. Z vlastnej skúsenosti môžem potvrdiť, že sa tu spájajú aj ľudské srdcia. Ľudia, ktorí sa na začiatku púte stretnú ako úplne neznámi, odchádzajú ako priatelia, ktorých spojila láska ku Kristovi a získali navzájom k sebe dôveru. Neboja sa a nehanbia vyjadriť to, čo vo svojom srdci nosia. Prvú skutočnosť, ktorú som si po návrate z tohto požehnaného miesta uvedomila bola tá, že človek, ktorý mi bol veľmi nesympatický, sa mi po príchode späť stal blížnym, s ktorým som sa dokázala s úprimnou láskou zvítať. Bez bariéry, bez antipatie. Dokonca som sa stretnutiu s ním potešila.
Druhý moment, ktorý sa ma v Medžugorí dotkol, bola neopísateľná sila sústredenosti pri modlitbe. So sústredenosťou mám problém aj v tichu za zatvorenými dverami vlastnej izby a nie to v prostredí, v ktorom som sa ocitla. Modlilo sa tu niekoľko tisíc ľudí naraz a každý vo svojom jazyku. V prvej chvíli som si v duchu pomyslela: Ako sa ja budem modliť? Veď to je Babylon! Napriek takémuto náporu som prežívala modlitbu s pokojom, sústredene. Dokonca, časť modlitby ZDRAVAS MÁRIA, som sa počas modlitbových večerov naučila naspamäť aj v chorvátskom jazyku.
Moje postrehy nie sú ničím výnimočné. Na jednoduchých momentoch zo života, Panna Mária dokázala, že jej Synovi nič nie je nemožné. Vďaka za požehnané chvíle, ktoré som mohla prežiť v spoločenstve dobrých ľudí s otvoreným srdcom."

Lenka
Medžugorie, dovolím si povedať – mesto pokoja. Jednak preto, že si ho vybrala Matka Božia - Kráľovná pokoja, ale aj preto, že človek keď tam vstúpi, priam hmatateľne pokoj cíti. A práve pokoj v dnešnom rozorvanom svete je to, čo podvedome hľadáme: pokoj vo vzťahoch, pokoj v rodinách, komunitách a hlavne vo svojom srdci. Keď prichádzame na takéto vznešené miesta máme očakávania a v kútiku duše každý z nás chce zažiť niečo výnimočné, hmatateľné, že možno my budeme svedkami zjavení, zázrakov, premeny. V ovzduší pokory, úpenlivých modlitieb, odovzdanosti, svedectiev človek zatúži byť iný, vysporiadať sa so sebou samým, nahliadnuť do svojho vnútra a inak nasmerovať svoj život.
Každý sa musí rozhodnúť na svojej ceste a vybrať si. A ak sa rozhodnem pre Krista, viem, že Matka Božia je na mojej strane a nikdy ma neopustí. A práve pokoj je nevyhnutný na ceste. Nech sa deje čokoľvek, moje srdce musí dôverovať, aj keď často tomu nerozumiem.
Ak človek načúva a otvára srdce, Boh sa mu prihovára jedinečným spôsobom a pod vplyvom Ducha svätého dešifruje, čo mu chce povedať a ako ho usmerniť. A práve v Medžugorí som pocítila, akým smerom sa mám uberať a čo je dôležité. Pomohli k tomu svedectvá i to čo som videla na ľudoch, ktorí sa snažia žiť s Kristom. Pokoj, pokoj, pokoj a k tomu je nevyhnutná pokora a obeta, bez strachu, bez podmienok, bez zbytočných očakávaní. A tak som si priniesla kúsok Medžugoria domov a dúfam, že sa mesto pokoja rozrastie v mojom srdci, rodine a rozšíri sa v mojom okolí. Záleží to len odo mňa.

Alena

Prvé volanie do Medžugoria som dostala cez darček od mojej tety, ktorá mi ho doniesla práve z tohto miesta - ruženec a ochranný medailón Panny Márie. Veľmi ma potešili a preto som o tom hovorila priateľkám. Jedna z nich mi povedala vetu: "Panna Mária si ťa volá! Chce, aby si za ňou prišla." To som ešte netušila, že za krátky čas naozaj pôjdem. Niesla som si so sebou poriadny batoh problémov ... Cítila som, že potrebujem "duchovnú prvú pomoc".

Od prvého momentu v Medžugorí som pociťovala hlboký vnútorný pokoj. Cítila som sa som tam ako doma, ako keby som tam vždy patrila...nič ma tam nebolelo ani netrápilo, pokoj som tam až fyzicky cítila...A diali sa zázraky. Nie, nevidela som Pannu Máriu, tieto zázraky pôsobili na mňa cez ľudí, ktorých som stretla - žena, u ktorej sa diala vnútorná zmena priamo pri dotyku sochy Ježiša Krista, lekcia starenky, ktorej som pomohla, o láske a pokore, nádherné posolstvo od matky 3 detí, ktorej kedysi diagnostikovali neplodnosť, návšteva Cenacola, v ktorom chlapci, ktorí sa tam liečili, boli pre mna skutočne nádherným príkladom pokory a vnútorného uzdravenia dotykom Božej lásky, ich veľka viera v Boha a Jeho prozretelnosť... No to najdôležitejšie, čo som si odtiaľ doniesla, bolo uzdravenie môjho srdca. Bohu nič nie je nemožné.

Adriana

Medžugorie som už dlhšiu dobu mala vo vnútornom pláne, len som čakala na Božie riadenie. Kedy a s kým. Keď bola púť ohlásená, neváhala som ani sekundu. Ísť na miesto mojej tajnej túžby a s ľuďmi z našej farnosti bolo to pravé.

Môj vnútorný zámer bol jasný: Nechať pracovať Pannu Máriu a Ježiša Krista na mojej vnútornej premene. Neprišla som len prosiť, prišla som hlavne ďakovať za všetko, čo mi Boh v živote udelil. A nebolo toho málo. Nepotrebovala som vidieť zázrak, lebo zázrak sa deje v mojej duši, viem že sa deje denne. Napriek tomu, že som si sem neprišla nič potvrdzovať, toto miesto som vnímala ako niečo výnimočné. Padol na mňa pokoj a láska. Doslova ma zavalili. Stále som sa usmievala, všetkých som milovala. Prestala som vidieť chyby a vnímala som lásku. Všetky tie spoločné dni boli pre mňa požehnaním. Uzdravovanie mojej duše bol ten hlavný zázrak, ktorým ma toto malé, zanedbateľné a zároveň tak výnimočné miesto presvedčilo. Dalo mi nádej, že zmena môže nastať u každého, aj toho najväčšieho hriešnika. Mária sa dotkla môjho srdca. Neviem presne, ako to funguje, ale toto miesto robí ľudí lepšími. Matka Božia a jej syn, bez ohľadu, či sú pre nás viditeľní alebo nie, konajú láskou.

„Blažení, ktorí nevidia, a predsa veria!"

Veriaca

"Krásny čas v Medžugorí ma povzbudil k častej modlitbe sv. ruženca."

A na záver ...

Púť sa vďaka Božiemu požehnaniu, obetavosti Dášky Benčovej, duchovnému vedeniu nášho Janka Kuneša a v neposlednom rade aj vďaka vzájomnej pomoci a láske účastníkov púte, vydarila. Cesta za posolstvami Márie, Matky Božej, splnila svoj účel.

Zmena v nás môže pôsobiť.

Zaujalo nás

V tejto rubrike vám chceme písať o tom, že nás zaujali knihy, filmy, piesne ..., ktoré môžu pomôcť aj vám orientovať sa v našom kresťanskom živote.

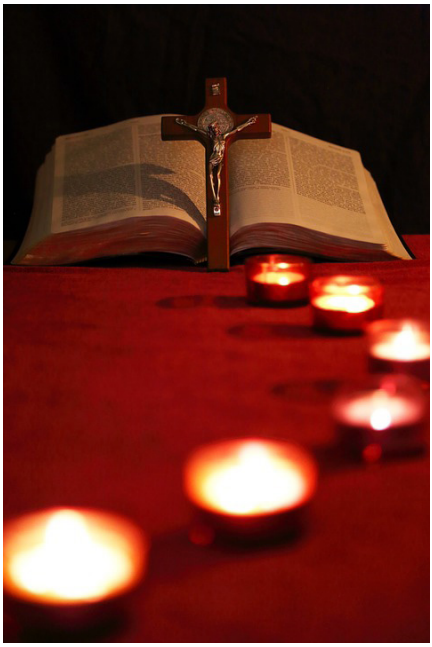

Knihy:

Miriam Grossman - Bez ochrany - kniha je určená mladým ľuďom, na ktorých môže pôsobiť preventívne, alebo im pomôže v riešení neutešených situácií v ich mladom živote. Obsah knihy prospeje aj rodičom a tým, ktorí pracujú s mládežou. V ôsmich kapitolách približuje nástrahy vplývajúce na konanie súčasnej mládeže a detí, informuje o problémoch, chorobách, či emocionálnych bolestiach, ktoré fyzicky a duševne doslova trýznia mladých ľudí, neskôr neplodné matky. Všetko ilustruje konkrétnymi prípadmi zo svojej praxe.
"Amanda Andersonová má tridsaťosem a hrozí sa svojich narodenín.Čím väčšmi sa blížia, tým väčšmi hodnotí svoj doterajší život - čo má a čo dúfa, že ešte bude mať. Má: magisterský titul z bunkovej biológie na Yaleovej univerzite, desiatku publikácií, oddaného bígla, drahých priateľov a kariéru. Dúfa, že bude mať: manžela a deti."

C.S.Lewis - Rady skúseného diabla - "Pútavý dej Lewisovej knihy podáva ďaleko viac, než rady skúseného diabla: približuje skúsenosť svätcov a majstrov duchovného života, skúsenosť tísícročí, reálnu, životnú, overenú. Do diablových úst vkladá zákonitosti duchovného boja, ktorý prebieha v každom človeku, pomáha čitateľovi uvedomiť si ho a odhaliť v sebe samom. Krutodlak a Svrabomil slúžia ako literárna fikcia, autor tým však hovorí to podstatné: Boh ani jeho protivník nie sú nejaké abstraktné duchovné sily, ale živé inteligentné bytosti, s ktorými vedieme dialóg. Je to čítanka aučebnica zároveň. Tak ju treba brať, ak chceme načerpať z jej skrytého bohatstva."

Marián Gavenda

Elias Vella - Ahoj Ježiš, môžeme sa porozprávať?
V tejto knihe skúsený kazateľ a exorcista sústreďuje svoju pozornosť na množstvo aktuálnych problémov mládeže. V nenútenom rozhovore piatich študentov s Ježišom sa rozoberajú pálčivé a znepokojujúce osobnostné a spoločenské otázky, rôzne trápenia typické pre dnešný odcudzený svet - napríklad nenávisť k sebe, rodičom a ľuďom vôbec, komplexy menejcennosti, depresia, skľúčenosť a túžba po smrti, neschopnosť cítiť lásku, strata viery v Boha, ale aj satanizmus. okultizmus, kriminalita a trest smrti, rodová revolúcia, rôzne závislosti ...

Ak máte aj vy niečo, čo vás zaujalo, budeme radi, keď nám dáte vedieť.

Vianoce

Deň za dňom
starý rok s novým
sa strieda.
Človek je sťa pero,
či krieda, keď píše si
budúcnosť.

I zdieľa ju,
aby sa jeho viera
premenila vo
večnosť.

Vzduch odetý
chladom
v ľade sa kúpe.
Život po včerajšku
už nový deň dupe.

Dnes opäť december
z kalendára hľadí
a my sme radi,
že prežili sme
ďalší rok.

Vianoce, ten nádeje
vytúžený čas.
Čas, keď láska
ešte viac chce
v tebe i vo mne rásť.

Božia láska
rodí sa
a zapaľuje nové svetlo,
aby sa ľudské pokolenie
so svojim Stvoriteľom
opäť stretlo.

Do lásky zakotvil
sa čas,
aby sa i nádej
premenila v nás.

Čas, keď túžime
byť iní,
s pokorou negovať
svoje chyby, viny.

Tichá Noc v srdci
aj na perách.
V Tvojej láske, Pane,
moc i nádej do večnosti
vo dverách.

Gabriela Gieciová

Srdcom Vianoc sú Vianoce v srdci.

Marián Kuffa

Občasník vydáva: Rím.-kat. cirkev, farnosť Sedembolestnej Panny Márie, M. Chrásteka 2772/28, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO 45 021 635, tel. 045/672 6915. Redakčná rada: Čierna, Pellizzolová, Rečlová, Ondrušíková. Grafická úprava: Milan Siekela. Teologický poradca: diakon MUDr. Mgr. Štefan Paľúch. Prepis článkov: redakcia. Príspevky možno odovzdávať osobne v kostole v Žiari nad Hronom a na farskom úrade. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. EV 3611/09.
Distribúcia: Adriana Čierna a vo voľnom predaji v kostole v Žiari nad Hronom. Dátum vydania periodickej tlače: December 2016/02